

Formanden: Jeg skal anmode om, at Vædringsforslag, som maatte snffes stillede til Sagens anden Behandling, maae blive indgivne i Bureauet inden førstkommende Fredag Middag Kl. 12.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane igennem det nordvestlige Sjælland.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 836 ff.).

Indenrigsministeren: Da jeg var personlig forhindret fra selv at forelægge Lovforslaget for det høie Thing, og da Loven ikke er ledsaget af trykte Bemærkninger, har jeg troet det rigtigt, at jeg strax ved Begyndelsen af denne Forhandling meddele Thinget, hvad der har bevæget mig til saa seent i Samlingen at forelægge et Lovforslag af saa stor Betydning. Det har jo vist sig meer og meer, at i samme Forhold som vore Jernbaner udvide sig, i samme Forhold er ogsaa Bysten stegen til at blive deelagtig i de Goder, som Jernbanerne bringe. Dengang eller rettere umiddelbart efter, at Loven af Juni 1867 havde aabnet Udfigt til, at Sydsjælland og Derne Syd for Sjælland vilde blive bragte i Jernbaneforbindelse med Kjøbenhavn, opstod der en meget stor Interesse i det nordvestlige Sjælland for ogsaa at tilveiebringe et Jernbaneanlæg i denne Deel af Sjælland. Det første Udtryk, som denne Stræben fik, idetmindste ligeoverfor mig, var et Andragende, forsaavidt jeg erindrer, fra over 3,500 Beboere i Amtet om, at Ministeriet vilde søge at fremme denne Sag. Det Næste, som er kommet til at foreligge for mig, er en bestemt Begjæring fra ansete Mænd der i Egnen om, at der maatte bevirkes dem Concesssion meddeelt til at foretage et Jernbaneanlæg gennem Holbæk Amt. Dette Andragende fremkom først for mig, saavidt jeg erindrer, den 1ste December, og hvor godt det end var støttet

af Navne, var dette mig dog ikke fuldkommen tilstrækkeligt, og jeg fordrrede, at foruden den gode Billie til at foranstalte et saadant Foretagende skulde ogsaa Egnen til at gennemføre det være godtgjort for mig. Jeg fordrrede som en Betingelse for, at jeg saa seent i Samlingen skulde gjøre noget Skridt for at fyldestgjøre Andragernes Begjæring, at der maatte være tilveiebragt om ikke den fulde Capital, der udfordredes til Anlægget, saa dog en flækkelig Sum. Det lykkedes ogsaa i Lovbet af nogle saa Dage at tilveiebringe en ret betydelig Tegning, nemlig ca. 400,000 Rd. til dette Foretagende, og det er støttet herpaa, at jeg har bestemt mig til at forelægge Rigsdagen dette Forslag. — Som de ærede Medlemmer ville have seet, er Lovforslaget, i det Væsentlige affattet overensstemmende med Egnen om et Jernbaneanlæg i Sydsjælland, kun med enkelte Forandringer og Tilføininger, som dog mere ere til Tydeliggjørelse af de Bestemmelser, der findes i den nysnævnte Lov, end de egentlig indeholde nogen Forandring i samme. Naar Lovforslaget ikke alene tilsteder, at en saadan Bane skal kunne bygges af et nyt Selskab, men tillige, at dette Foretagende skal kunne udføres af det sjællandske Selskab, da støtter dette sig ikke paa noget Andragende fra det sjællandske Selskab. Men, ligesom man dengang, da Lovforslaget om Bygning af en sydsjællandsk Bane, som var foranlediget ved et Andragende fra det sjællandske Selskab, forelaa til Behandling, ansaae det for rigtigt at tillade Concurrance, saaledes at Concesssionen ikke alene skulde kunne gives det sjællandske Selskab under de nævnte Vilkaar, men at den ogsaa skulde kunne gives til Andre, under andre i Lovforslaget angivne Vilkaar, saaledes har jeg ogsaa troet, at det vilde være rigtigt, at man nu, da Sagen er sat i Bevægelse af et Selskab, som har søgt Concesssionen for sig, aabne en Concurrance med Hensyn til Bygningen af Banen ved i Lovforslaget at omtale de Vilkaar, under hvilke eventuelt det sjællandske Selskab vilde kunne komme til at overtage samme. Jeg formoder, at den vel-